

ชุนนะฮฺในวันอีด

เรียบเรียงจากการบรรยายของ เซคริฎอ อะหมัด สมะดี

เรื่อง ชุนนะฮฺในวันอีด <http://www.islaminthailand.org/dp6/?q=audio/2006-01-08>

วันสำคัญของประชาชาติอิสลามตามที่อัลกุรอานระบุและท่านนบี คือลิลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ตั้ง
สอนไว้มีสองวันคือ **อีดีลฟีฏรและอีดีลอัฎฮา** ด้วยพระกำหนดของอัลลอฮฺ ชุนฮานะฮฺวะตอลา ดังที่มีหะดีษ
บันทึกโดยอิมามอันนะซาอีฮฺ ท่านนบี ﷺ ได้อพยพจากมักกะฮฺไปมะดีนะฮฺ และได้พบว่าชาวมะดีนะฮฺฉลอง
อีด 2 วันซึ่งเป็นวันฉลองของชาวอาหรับโบราณ ท่านนบี ﷺ จึงได้ตั้งกฎระเบียบสำหรับรัฐอิสลามใหม่
หลายเรื่อง และสำหรับเรื่องการฉลองท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

قال أنس - رضي الله عنه - : قدم النبي صلى الله عليه وسلم المدينة، ولهم يومان يلعبون فيهما، فقال: (قد
أبدلكم الله بهما خيراً منهما: يوم الفطر، ويوم الأضحى . النسائي

ความหมาย **"อัลลอฮฺทรงเปลี่ยนสองวันนี้"** (ที่พวกท่านกำลังฉลองอยู่ตามประเพณีอาหรับโบราณ) **ด้วยสองวัน
อันประเสริฐยิ่งกว่า** คือ วันอีดีลฟีฏร และวันอีดีลอัฎฮา"

อุละมาอ์ได้ตีความสำนวนหะดีษที่ว่า **"อัลลอฮฺได้เปลี่ยนให้แก่พวกเจ้า"** แสดงว่าการเปลี่ยนสองวันนี้
เป็นการกำหนดของอัลลอฮฺ ที่ต้องเคารพและให้เกียรติ เพราะฉะนั้นถ้ามุสลิมให้ความสำคัญหรือเชื่อว่าวัน
อื่นๆมีความประเสริฐกว่าสองวันนี้ ก็เสมือนว่าได้ปฏิเสธการกำหนดของอัลลอฮฺ ที่ต้องพูดเรื่องนี้เพราะ
มุสลิมสมัยนี้ได้รวมเอาเรื่องที่เป็นประเพณีปฏิบัติหรือค่านิยมของสังคมเข้ามามีความสำคัญในชีวิต เราก็ต้อง
ปรับเปลี่ยนให้ตรงกับหลักการอิสลาม

คำว่า "อีด" ไม่ได้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการฉลองเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น หากแต่เป็นพิธีกรรมทาง
ศาสนา เมื่อมาพิจารณาในหลักการอิสลามก็พบว่าจริง เพราะในวันอีดก็จะต้องมีการละหมาดอีด ซึ่งมี
ความสำคัญมาก แม้แต่คนที่ตลอดปีไม่ละหมาด อย่างน้อยก็ต้องมาละหมาดวันอีดทั้งสอง เมื่อพิจารณาใน
ศาสนาอื่น เช่น วันคริสต์มาสของศาสนาคริสต์ก็มีข้อเกี่ยวพันกับศาสนาของเขา, วันสำคัญของศาสนาอื่นก็
ไม่นำศาสนาอิสลามไปปะปนกับเขา

เราก็ต้องตระหนักว่าวันสำคัญในความเชื่อของมุสลิมนั้นเป็นเรื่องของศาสนา และมีสองประการ
สำคัญที่เราต้องตระหนักและเคร่งครัดในการปฏิบัติ คือ

ประการแรก ไม่อนุญาตให้เฉลิมฉลองในวันฉลองของศาสนาอื่นที่มีโซอิสลาม อันเป็นมติเอกฉันท์
ของอุละมาอ์ทั้งหลาย ซึ่งขั้นต่ำที่สุดของหุกุมแห่งการฉลองวันสำคัญของศาสนาอื่นก็คือหะรอม ถือเป็นกะบี
เราะฮฺ(บาปใหญ่) อุละมาอ์บางท่านมีทัศนะว่าอาจเป็นการปฏิเสธ(กัฟรฺ)ด้วย เช่น งานฉลองบางงานมีการสวด

หรือทำพิธีทางศาสนาอื่น เราก็ไปร่วมอยู่ด้วย ทั่วๆที่อัลกุรอานบอกว่าไม่ให้เข้าร่วมในสถานที่ๆมีการปฏิเสธหลักการของอัลลอฮ์ แม้จะไม่ได้ทำกิจกรรมเช่นเดียวกับเขา แต่เราไปร่วมก็แสดงว่าให้ความสำคัญ

ประการที่สอง มุสลิมจำเป็นต้องให้เกียรติและให้ความสำคัญกับวันอีดที่อัลลอฮ์ได้บัญญัติไว้ ในซูเราะฮ์อัลฮัจญ์ อายะฮ์ที่ 32 อัลลอฮ์ตรัสว่า

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

ความหมาย "เช่นนั้นแหละ ใครที่ให้เกียรติ(ให้ความสำคัญใหญ่ความสำคัญ)บทบัญญัติของอัลลอฮ์(การฉลองอีดทำกุรบาน ประกอบพิธีฮัจญ์)นั้น นั่นแสดงถึงความยำเกรงที่อยู่ในหัวใจของเขา"

ในเมื่อวันอีดเป็นพิธีกรรมทางศาสนาที่ต้องมีสิ่งที่จะต้องกระทำในวันนั้น เช่นเดียวกับวันศุกร์ที่มีข้อควรปฏิบัติเป็นพิเศษตามขนบสุขของท่านนบีคือ อ่านซูเราะฮ์อัลสะญะดะในละหมาดซุบฮ์, อ่านซูเราะฮ์กะหฟุ, อาบน้ำซุนนะฮ์, ให้มีกุฎยะฮ์, ให้พบปะพี่น้อง, ให้ขันขอดูอาโดยเฉพาะในเวลาดูอาอุมมุสตะญาบ ซึ่งเราต้องศึกษาขนบสุขของท่านนบีในวันนั้นเพื่อที่จะปฏิบัติได้ถูกต้อง

ชุนนะฮ์ในวันอีด ตามหลักฐานจากอัลกุรอานและอัซซุนนะฮ์ของท่านนบี ﷺ คือ

1. ให้แต่งกายอย่างสวยงาม ท่านนบี ﷺ จะมีชุดพิเศษสำหรับวันศุกร์และสำหรับต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมท่าน ในบันทึกของท่านอิมามบุคอรีฮ์ ท่านอุมัร อิบดุลค็อฎฏ็อบ ได้เห็นเสื้อผ้าชุดหนึ่งขายในตลาดก็ได้แนะนำท่านนบีว่า โอ้ท่านร่อซูลุลลอฮ์ ซื่อตัวนี้สิครับ ท่านจะได้สวมเสื้อสวยๆในวันอีดและเมื่อมีแขกมาเยี่ยมท่าน -- จากหะดีษบทนี้เป็นที่รู้กันของบรรดามุสลิมินสมัยนั้นว่า ให้เตรียมชุดที่สวยงามไว้สำหรับวันอีดและท่านนบี ﷺ ก็ไม่ได้ปฏิเสธ

- อิมามมาลิกบอกว่าฉันได้ยินว่าบรรดาผู้รู้จะแต่งตัวดีและใส่ผ้าหอมในวันอีด
- ท่านอับดุลลอฮ์ อิบนุอุมัร (เศาะฮาบะฮ์) เมื่อถึงวันอีดจะเลือกเสื้อผ้าที่สวยงามที่สุดมาสวม
- ถ้าไม่มีเสื้อผ้าใหม่ๆ ก็ให้เลือกเสื้อผ้าที่ซักริดอย่างดี เพื่อแสดงให้เห็นว่าการที่เราแต่งตัวดีกว่าวันอื่น เพราะเราให้ความสำคัญกับวันนี้

2. อาบน้ำซุนนะฮ์ – ในวันอีดไม่มีแบบอย่างจากท่านนบี ﷺ ว่าได้กระทำ (ที่มีหลักฐานคือท่านนบีจะอาบน้ำซุนนะฮ์วันศุกร์) แต่มีหลักฐานจากการปฏิบัติของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ เช่น ท่านอับดุลลอฮ์ อิบนุอุมัร และเป็นที่ยึดถือกันของเศาะฮาบะฮ์ส่วนมาก

3. ห้ามถือศีลอดในวันอีด คือ ถ้าถือศีลอดในวันนี้ถือว่าโมฆะและเป็นการทำสิ่งที่ชั่วร้าย มีหะดีษบันทึกโดยอิมามบุคอรี ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« لا صوم في يومين: الفطر والأضحى » .

ความหมาย "ไม่มีการถือศีลอดในสองวัน คืออีดีลฟีฎรและอีดีลอัฎฮา"

อิมามอันนะซาอี ยกกล่าวว่าอุละมาอ์มีมติเอกฉันท์ว่าการถือศีลอดในวันอีดนั้นห้ามโดยเด็ดขาด

4. ชุมนะฮ์ในการรับประทานอาหารก่อนละหมาดอีด - สำหรับอีดีลฟีฎรให้รับประทานอาหารก่อนไปละหมาด ส่วนอีดีลอัฎฮาให้รับประทานอาหารเมื่อกริบานก่อน

في صحيح البخاري ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ

" : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَعْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ تَمْرَاتٍ . "

ในบันทึกของอิมามอัลบุคอรี รายงานจากท่านอนัส อิบनुมาลิก ว่า "ท่านนบี ﷺ จะไม่ออกไปในวันอีดีลฟีฎร จนกว่าจะได้รับประทานอินทผลัมหลายเม็ด (โดยจะรับประทานเป็นจำนวนคือ (3/5/7 เม็ด))"

فعن بريدة - رضي الله عنه - قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم لا يخرج يوم الفطر حتى يطعم،

ولا يطعم يوم الأضحى حتى يصلي . الترمذي .

และในบันทึกของอิมามอัศศิรมิซียะ เซออัลบานียะว่าเศาะฮี้ฮ์ มีรายงานของท่านบุรียอะซะว่า

"ท่านนบี ﷺ จะไม่ออกไปในวันอีดีลฟีฎรจนกว่าจะได้รับประทานอาหาร และท่านจะไม่กินอะไรเลยในวันอีดีลอัฎฮา จนกว่าจะละหมาด(จึงจะรับประทานอาหาร(เมื่อกริบาน))"

5. ละหมาดอีด - อุละมาอ์ส่วนมากเห็นว่าเป็นชุมนะฮ์อังกะคะซะ(ชอบให้กระทำ) บางท่านก็ว่าเป็นฟิรฎุฮ์อันเพราะท่านนบี ﷺ รมรงค์ให้ละหมาดอีด แม้กระทั่งผู้หญิงที่มีประจำเดือน,คนชรา, หญิงสาวที่มีความอายไม่ชอบออกข้างนอก ก็ให้ออกไปร่วมด้วย ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า "สำหรับหญิงที่มีประจำเดือนให้แยกตัวออกจากการละหมาด แต่ให้ไปร่วมในบริเวณที่ละหมาด เพื่อจะได้รับความสะดวก" อุมมุอะฮ์มัดอะฮ์มัดว่า "คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเราบางครั้งไม่มีหิญาบเพื่อจะออกข้างนอก จะทำอย่างไร" ท่านนบีตอบว่า "ให้ยืมจากพี่น้อง(เพื่อจะไปละหมาดอีด)" แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการละหมาดอีด ท่านอิมามตัยมียะฮ์มีทศนะว่าผู้หญิงจำเป็น(วาญิบ)ต้องออกไปละหมาดอีด โดยอ้างอิงจากคำกล่าวของท่านอบูบักร อัศศิติก

عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نُخْرِجَهُنَّ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى ، الْعَوَاتِقَ وَالْحَيْضَ وَذَوَاتِ الْخُدُورِ ، فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيَعْتَزِلْنَ الصَّلَاةَ وَيَشْهَدْنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ ، قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِحْدَانَا لَا يَكُونُ لَهَا جِلْبَابٌ ؟ قَالَ : «لَتُبْسِئَهَا أُخْتُهَا مِنْ جِلْبَابِهَا . »

6. ละหมาดอีดที่มุกี้ออลลา - ลักษณะมุกี้ออลลาเป็นที่โล่งในทะเลทราย ไม่มีอาคารใกล้เคียง ตลอดชีวิตของท่านนบีไม่เคยละหมาดอีดที่มัสญิด (ยกเว้นครั้งเดียวที่ฝนตกท่านนบีได้ละหมาดที่มัสญิด ซึ่งเป็นหะดีษฎออิฟ) ท่านละหมาดที่มุกี้ออลลาทุกครั้ง อันเป็นชุนนะฮ์ที่ถูกละเลยในปัจจุบัน แต่ทุกช่วงของประวัติศาสตร์อิสลามก็จะมีผู้ฟื้นฟูชุนนะฮ์อยู่เสมอ แม้ว่าในซาอุดีอาระเบียจะปฏิบัติตามชุนนะฮ์นี้มาตลอด แต่ประเทศอาหรับอื่นๆกลับละทิ้ง ผู้ฟื้นฟูท่านแรกคือเชคอัลบานียฺซึ่งอยู่ที่ซีเรีย (ท่านเป็นช่างซ่อมนาฬิกา สมญานามท่านคือ อัชชะอะฮฺ ท่านจะเปิดร้านนาฬิกาครั้งวันเช้า พอบ่ายก็จะไปอยู่ที่ห้องสมุดเมืองดิมชุก เป็นห้องสมุดที่มีหนังสือโบราณตั้งแต่สมัยอิมามอัลบุคอรีฮฺ อิมามมุสลิม ฯลฯ เป็นตำราโบราณเกี่ยวกับหะดีษ ใช้ภาษาอาหรับโบราณ ไม่มีจุด เชคอัลบานียฺเป็นคนแรกที่เข้ามาจัดระเบียบห้องสมุดแห่งนี้) ท่านถูกต่อต้านและต่อว่าที่ไปละหมาดอีดที่มุกี้ออลลาซึ่งสมัยนั้นไม่มีใครทำ ท่านจึงได้เขียนหนังสืออฺชชุนนะฮ์ให้ละหมาดที่มุกี้ออลลา มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ชุนนะฮ์การละหมาดอีดที่มุกี้ออลลาจึงได้รับการฟื้นฟูทั่วโลก

7. ให้เดินไปสู่มุกี้ออลลา(สถานที่โล่ง ไม่มีอาคาร)- เมื่อก่อนมะดีนะฮ์เป็นเมืองเล็กๆ ขนาดเท่ากับมัสญิดนบีในปัจจุบัน มุกี้ออลลาสมัยท่านนบีตั้งอยู่บริเวณชานเมืองมะดีนะฮ์ ท่านนบี ﷺ จะเดินออกจากบ้านไปมุกี้ออลลาซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านของท่าน หลักฐานจากท่านอับดุลลอฮฺ อิบน์อุมร์ ว่า ท่านนบี ﷺ จะออกไปสู่มุกี้ออลลา และหากลับท่านจะเดินหากทำได้ (หรือจะจีพาทะหนะก็ก็ได้)

8. ให้สลับเปลี่ยนทางเดินขาไปและขากลับจากมุกี้ออลลา คือไปทางหนึ่งกลับอีกทางหนึ่ง

في صحيح البخاري عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال : " كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمَ عِيدِ خَالَفَ الطَّرِيقَ. " ولعل العلة أن يقابل عدداً كبيراً من أصحابه بذلك [زاد المعاد (1/449)

มีหะดีษบันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีฮฺ รายงานจากท่านญาบิร อิบน์อับดิลลาฮฺ ว่า ท่านนบี ﷺ จะเดินทางในวันอีดโดยจะเปลี่ยนทางเดินขากลับ - อุลละมาอฺให้เหตุผลว่า เพื่อที่ท่านนบีจะได้ให้สลามกับผู้ที่อยู่ในเส้นทางทั้งสองนั้น เป็นการพบปะเยี่ยมเยียนพี่น้องมุสลิมให้ทั่ว, หรือเพื่อเปิดเผยกิจกรรมของศาสนาให้คนทั่วไปทราบ ว่านี่เป็นช่วงเทศกาลเฉลิมฉลองของมุสลิม, หรือเพื่อที่สถานที่ต่างๆที่เราผ่านไปจะเป็นสักขีพยานแก่เรา เหล่านี้เป็นทัศนะของอุละมาอฺที่ได้จากการตีความ ไม่มีตัวบทหลักฐานจากท่านนบี

9. การกล่าวตักบิร - เป็นชุนนะฮ์ของท่านนบี ﷺ ที่ให้ตักบิรในสองอีด สำหรับอิศดุลอฎฐาเศาะฮาบะฮ์เริ่มตักบิร(และซิกรุลลอฮ์)ตั้งแต่วันแรกของชุลฮิจญะฮ์ เป็นการตักบิรทั่วไป(ตักบิรมุฏลัก) ตักบิรเมื่อใดก็ได้ ไม่ใช่เฉพาะหลังละหมาด ส่วนตักบิรเฉพาะอีด(ตักบิรมุค็อยฮัด)จะเริ่มตั้งแต่หลังละหมาดซุบฮันวันที่ 9 ชุลฮิจญะฮ์ (วันอะเราะเราะฟาท) ตักบิรเสียงดังหลังละหมาดทุกเวลา จนถึงหลังละหมาดอัศริวันที่ 13 ชุลฮิจญะฮ์ รวมห้าวัน และให้กล่าวตักบิรทั่วไปตั้งแต่ออกจากบ้านในวันอีดจนกระทั่งถึงมุกี้ออลลา ให้ตักบิรตลอดเวลา ทั้งเสียงดังและเบา หยุดตักบิรเมื่อเริ่มละหมาดอีด

10. จำนวนตักบิร - มีหลายจำนวน

1- จากการบินทักของอิมามอับนุอบีซัยบะฮฺ เชคอัลบานียุตรวจสอบและว่าสายสืบเศาะฮี้ฮฺ

كان ابن مسعود رضي الله عنه يقول : **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ**
وَلِلَّهِ الْحَمْدُ [ابن أبي شيبة .]

ในวันอิคทาน(อับนินิมัสอู๊ด)จะตักบิรว่า "อัลลอฮ์อักบะรุลลอฮ์อักบิร (อัลลอฮ์ทรงเกรียงไกร) ลาอิลาหะอิลลัลลอฮ์
วัลลอฮ์อักบิร(ไม่มีพระเจ้าใดนอกจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงเกรียงไกร) อัลลอฮ์อักบิร(อัลลอฮ์ทรงเกรียงไกร)
วะลิลลาฮิลฮัมดฺ(การสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์)" มีอีกรายงานหนึ่ง que เพิ่มตักบิรเป็น 3 ครั้ง ซึ่ง
สามารถปฏิบัติได้ทั้งสองแบบ

2- ในบันทึกของอิมามอัลบัยหะกีเย เชคอัลบานียุบอกว่าสายสืบเศาะฮี้ฮฺ จากท่านอับนุอับบาส ร่อฎีฮัลลอฮุอันฮุม่า
ท่านเคยตักบิรว่า

وعن ابن عباس رضي الله عنهما : " **الله أكبر ، الله أكبر ، والله الحمد ، الله أكبر وأجل ،**
الله أكبر على ما هدانا" [البيهقي]

"อัลลอฮ์อักบะรุลลอฮ์อักบิร (อัลลอฮ์ทรงเกรียงไกรยิ่ง) อัลลอฮ์อักบิร วะลิลลาฮิลฮัมดฺ (อัลลอฮ์ทรงเกรียงไกรยิ่ง
และการสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์) อัลลอฮ์อักบะรุวะอะญัล (อัลลอฮ์ทรงเกรียงไกร อัลลอฮ์
ทรงยิ่งใหญ่) อัลลอฮ์อักบะรุลลามะฮะดানা (อัลลอฮ์ทรงเกรียงไกรเนื่องจากว่าอัลลอฮ์ทรงให้ทางนำแก่เรา"

ตักบิรแล้วให้รำลึกถึงความหมายด้วยว่าอัลลอฮ์ยิ่งใหญ่กว่าทุกสิ่งทุกอย่าง อย่าหลงไปกับสิ่งต่างๆใน
โลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัวสวยงามหรือการเชือด قربาน(อฎุหิยะฮฺ) ซึ่งเรากระทำด้วยความยิ่งใหญ่
ของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เราทำเนื่องจากการเชือดของท่านนบีอิบรอฮีม ที่ถูกทดสอบให้เชือดลูกของ
ท่านและท่านก็ยอมที่จะกระทำตามบัญชา เพราะอัลลอฮ์ยิ่งใหญ่กว่าทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นลูกหลาน บิดามารดา
สถาบัน ฯลฯ และเราก็ต้องกลับมาทบทวนว่าชีวิตของเรามีอะไรยิ่งใหญ่กว่าอัลลอฮ์หรือไม่

11. การให้พรแก่พี่น้อง ซึ่งไม่มีรูปแบบจากท่านนบีว่าเป็นแบบใด แต่มีจากเศาะฮาบะฮฺที่ใช้จำนวนว่า

تقبل الله منا ومنكم

"ตะก็อบวะลัลลอฮุ มินนาวะมินกุม"

ขอให้อัลลอฮ์ทรงตอบรับ (การงานที่เราได้ปฏิบัติในเดือนรอมฎอน(สำหรับอีคิว์ฟิตรี)และในสิบวันแรกของ
ซุลฮิจญะฮฺ(สำหรับอีคิว์อัฮฺญา)) จากพวกเราและพวกท่าน

เป็นคำอวยพรให้อัลลอฮ์ตอบการงานของเราหลักจากที่เราขันปฏิบัติอิบาดะฮฺอย่างมากมาในช่วงก่อน
หน้านี้(คือเดือนรอมฎอนและสิบวันแรกของซุลฮิจญะฮฺ) และเป็นการแสดงความปีติยินดี ความสนุกสนานในสิ่ง
ที่หะล้าล(ไม่ผิดหลักการ)

12. การเชือด قربาน(อฎุฮียะฮฺ)

● ให้เชือดหลังละหมาดอีดเมื่ออิมามให้สลามแล้ว(ซุนนะฮฺของท่านนบี ﷺ เมื่อละหมาดแล้วท่านนบี จะเชือด قربานของท่านเองก่อน) ไม่อนุญาตให้เชือดก่อนละหมาดหรือขณะละหมาด และในทัศนะที่ถูกต้อง ให้อิมามเชือด قربานของตนเองก่อน(ตามแบบอย่างของท่านนบี ﷺ)

- เชือดได้ตั้งแต่หลังละหมาดอีด (10 ซุลฮิจญะฮฺ) จนถึงเข้าเวลาละหมาดอัศริของวันที่ 13 ซุลฮิจญะฮฺ
- เชือดกลางวันดีกว่ากลางคืน
- มารยาทในการเชือด
 - หันหน้าไปทางกิบลัต, ให้สัตว์นอนแล้ววางเท้าขวาบนคอสัตว์ที่จะเชือด
 - เชือดด้วยมือขวา
 - การลับมีด(ลับให้คมมากเพื่อสัตว์จะได้ไม่ทรมานและอย่าลับมีดต่อหน้าสัตว์)
 - ให้จับสัตว์นอนโดยไม่ทรมาน ไม่ให้ทรมานสัตว์ เช่น ทูบหัว, ใช้ไฟฟ้าช็อต หรือตีให้เจ็บก่อนล้ม
 - เชือดโดยตัดเส้นเลือดใหญ่ทั้งสอง หลอดลมและหลอดอาหาร แต่อย่าให้คอขาด (วิธีนี้จะทำให้เลือดสัตว์ออกจากตัวมากที่สุด)
- คำกล่าวขณะเชือด "بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ" โดยเหนี่ยวนำสัตว์นี้เป็น قربานของใคร (ไม่จำเป็นต้องกล่าวชื่อทุกคน) ท่านนบี ﷺ เคยเชือดสัตว์สองตัวโดยกล่าวว่า "สัตว์นี้สำหรับมุฮัมมัดและครอบครัวของมุฮัมมัด" เศาะฮาบะฮฺเคยเชือดตัวเดียวสำหรับหนึ่งครอบครัว
- หรือกล่าว "اللَّهُمَّ هَذَا مِنْكَ وَإِلَيْكَ" (อัลลอฮุมมะ ฮาซามินกะ วะอิลัยกะ) โอ้อัลลอฮฺสัตว์ตัวนี้มาจากอัลลอฮฺ (เป็นความโปรดปรานที่อัลลอฮฺให้แก่เรา) และจะกลับยังพระองค์(คือเราเชือดเพื่ออัลลอฮฺและเป็นผลบุญที่อัลลอฮฺทรงให้กับเรา)
- การแจกเนื้อ ตามทัศนะของอุละมาฮฺส่วนมากให้แบ่งสามส่วน - ส่วนหนึ่งเก็บไว้กินเอง, ส่วนที่สองให้ชะดียะฮฺ, ส่วนที่สามให้เศาะคะเกาะฮฺ แต่ไม่จำเป็นต้องเคร่งครัดตามนี้ จะแบ่งสองส่วนหรือจะแจกทั้งหมดก็ได้ ท่านนบี ﷺ จะรับประทานนิดหน่อยแล้วที่เหลือก็แจก